

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXXII.

ZATURDAG den 21sten DECEMBER 1844.

No. 51.

BEKENDMAKING.

KOLONIALE SECRETARY.

Curacao den 9 December 1844.

DE ondergeteekende brengt, namens den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie, ter kennis van het algemeen, dat in de geneeskundige Commissie, bedoeld by art. 2 der publicatie van dit Bestuur 14/16 November 1838, voor het aanstaande jaar 1845 op nieuw benoemd zyn de Heeren Mr. J. B. Gravenhorst, Hoofd Ambtenaar op dit Eiland—als Voorzitter.

N. Rojer, Med. Chir. et Art. Obst. Doctor

en

H. Schorrenberg, Chirurgyn Majoor, dirigerend Officier van Gezondheid by het Garnizoen en Hospitaal alhier—als Leden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curacao den 9 December 1844.

BY dispositie van den HoogEdel Gestrengen Heer Gezaghebber dezer kolonie, dd. 5 dezer No. 474, is, op deszelfs verzoek, cervol ontslag verleend aan den Heer S. C. Henriquez, uit zyne betrekking van Wykmeester van Scharlo, intgaan met 1° January 1845; en van en met dien datum, in deszelfs plaats benoemd de Heer Hendrik Nicolaas Pietersz.

Namens den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber voornoemd,

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curacao den 9 December 1844.

BY dispositie van den HoogEdel Gestrengen Heer Gezaghebber dezer kolonie, in dagteekening van den 5 dezer No. 477, is aan den Heer Bernardus Hendrikus Josephus Huyke de vergunning verleend om eene particuliere Jongens School te houden, waarop onderwys zal mogen gegeven worden in de Hollandsche en Fransche talen, het schryven, rekenen, de aardrykskunde, geschiedenis en het teekenen, en voorts met behulp van bekwame assistenten in de Engelsche en Spaansche talen.

Namens den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber voornoemd,

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING.

KOLONIALE SECRETARY.

Curacao den 13 December 1844.

NAAR aanleiding eener in de Curaçaosche Couranten van den 30 November ll. en 5 dezer Ns. 48 en 49 voorkomende aankondiging, "dat het Consulaat der Vereenigde Staten van Noord Amerika alhier, verplaatst is naar de Overzyde" heeft de HoogEd. Gestreng Heer Gezaghebber dezer kolonie zich verplicht gevonden den ondergeteekende den last op te dragen, om openlyk bekend te maken, dat,

zoolang op de benoeming van den Heer W. H. Freeman tot Consul der Vereenigde Staten van Noord Amerika te Curacao, niet by het koloniaal Bestuur ontvangen zal zyn het daarop vereischte exequator, geen zoodanig Consulaat der Vereenigde Staten in deze kolonie bestaat, of door de in dezelve gevestigde autoriteiten vermag erkend te worden; blyvende dien onverminderd nog voorloopig in werking het bepaalde by kennisgeving van wege den HoogEd. Gestrengen Heer Gezaghebber ad-interim dezer kolonie dd. 9 Augustus 1843, waarby het, onder anderen den Heer W. H. Freeman voornoemd, alstoen alhier aangekomen, is toegestaan de handelsbelangen der onderdanen van het gezegde gemeenebest alhier te behartigen, welke vergunning evenwel in den letterlyken zin zonder meer zal behooren verstaan te worden.

De Koloniale Secretaris,

I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curacao den 13 December 1844.

ALZOO het Bestuur dezer kolonie aan het Lands slavenkindje ELIZABETH, oud 10 maanden, dochter van MARTINA RITTA GOELOE, zal verleen *Brieven van Manumissie*, zoo is het, dat de HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een ieder, die eenig regt of pretentie op het genoemde slavenkindje mogt sustineren, opteroepen, om binnen den tyd van drie weken, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aanteekening te doen; zullende, na verloop van dien tyd, de vereischte brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,

I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

WAARSCHOUWING.

HET etablissement Buena Vista in kultuur zullende gebragt worden, zoo waarschuwt de ondergeteekende alle belanghebbenden, dat aan den opzigter van gezegd etablissement in byzonderen last is gegeven, om ten aanzien van het vee, aan particulieren toebehoorende, hetwelk binnen de grenzen van het etablissement moge aangetroffen worden, zonder oogluiking te handelen overeenkomstig met de bepalingen, gemaakt by Publicatie van het Bestuur dezer kolonie, dd. 9/14 November 1839 No. 14 en 5 September 1840/25 January 1841 No. 24.

Curacao den 13 December 1844.

De Inspecteur der Etablissements van kultuur,

E. J. SLENGARDE.

DE ondergeteekenden verwittigen by deze alle belanghebbenden, dat zy van heden af niet meer vergunnen dat geiten, schapen enz. op hunnen grond op Scharlo grazen, en stellen derzelve eigenaren verantwoordelyk voor de veroorzaakte schade, byaldien zulks weder mogt gebeuren.

Curacao den 13 December 1844.

H. VAN DER MEULEN & Co.

Per de laatste vaartuigen ontvangen en te koop by de ondergeteekenden.

Heeren, Dames, Jongens en Kinder Hoeden—een aantal zeer fraaije aardigheden voor Dames toilet en pronk stukken, geschikt voor *Cadeaux*—twee Dames zadels met toebehooren, rykelyk versierd—gemaakte zadels buikriemen en ook stoffen voor buikriemen by de el—roode en zwarte inkt in kleiné inktpotten—onuitwischbaar inkt om linnen te merken—Almanaken—suprafyn, fyn en ordinaire Scheermessen—zyde Handschoenen en Kousen—roode stoffen voor gordynen—franjes—groene koorden voor Globes—elastieke koorden voor horologies—zilveren, stalen en metalen Brillen—zyde en katoenen Parapluis en Parasols—zilveren Snuifdoosjes—suprafyn en gemeene Bretelles—Parfumerie in soorten—Dames en Kinderschoenen en Overschoenen—Pomade—Cosmetie—zwarte en gecouleurde Leder—zilveren hechten Messen en Vorken en ivoron dito dito, by stellen van 50 stuks—satyn gecouleurde Doeken—zwarte hals doeken—zwarte satyn, zwarte zyde en zwarte katoenen man's Mutsen—met zilver gemonterde Broodbakjes—dito Azyn en Olie stellen—Kandelaren met Zetters—Thee Serviesen—en veel andere goederen voor Heeren en Dames gebruik.

Curacao den 5 December 1844.

M. & H. C. HENRIQUEZ.

LONDEN. Een dagblad deelt omtrent den Heer Pritchard eene biografische regtvaardiging mede, die als eene nieuwe satire kan aangemerkt worden: "Er zyn nopens den Heer Pritchard velerlei geruchten verspreid geworden; wy gelooven, dat men er in geslaagd is, hem te lasteren.—De eenen hebben hem te Caen, de anderen te Keulen, wederom anderen te Brussel gezien, en alleen de wandelende jood is meer dan hy op verschillende plaatsen gezien geworden. De ware Pritchard schynt verscheidene Soisia's te hebben, want hy is nimmer in Frankryk geweest." "Pritchard, de ware Pritchard, is een kweekeling der armschool van Birmingham. Na hem eenigermate ontbolsterd te hebben, zond hem het zendelinggenootschap naar Sidney, in Nieuw Holland.—Aldaar werd hy slagter. Na verloop van eenige jaren werd Pritchard wars van altyd de schapen te villen, en verlangde op edeler schepselen zyn handwerk te bedryven; hy wilde menschen villen, en werd marskramer. Hy kocht in Sidney allerhande krameryen op, en begaf zich naar Otaheite.

"Hy is een man van 45 jaren, dik, gezet, in een gedrongen, vierkant geschouderd, galachtig, zeer gemeent en door de kinderpokken lelyk geschonden. Ofschoon zendeling, houdt hy veel van rum en jenever. Al het hier medegedeelde waarborgen wy als echt, want wy hebben het vernomen van achtingswaardige kooplieden van Sidney en Otaheite, die Mynheer Pritchard volkomen hebben gekend."

BEKENDMAKING.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 20 December 1844.

DOOR den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie ayn by dispositie in dato 19 dezer maand No. 494, onder nadere goedkeuring van hooger hand, de volgende bevorderingen en benoemingen gedaan by het Korps Schuttery alhier, als

Bevorderd

de Heeren C. S. Gorsira en C. R. Quast, 2de Luitenants, tot 1ste Luitenants.

Benomd

de Heeren C. M. Gaërste, gewezen Sergeant Majoor,

S. E. L. Maduro, gewezen Sergeant,

J. E. van der Meulen, diende by gezegd korps,

M. F. Ricardo, gewezen Sergeant, tot 2de Luitenants.

De Koloniale Secretaris,

I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 20 December 1844.

ALZOO de persoon van **BARTHOLOMEUS SENIOR Jr.**, alhier woonachtig, zich by rek west aan den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie heeft geadresseerd, met verzoek om te mogen verkrygen *Brieven van Manumissie* voor den hem in eigendom aankomenden slaven jongen genaamd **STEPHANS LEOPOLDUS**, (bygenaamd **LEOPOLD**) oud 7 jaren, zoon van **SEBEL**, zoo is het, dat de HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en eenigelyk, die eenig regt of pretentie op den gemelden slaaf mogt sustineren, opteroopen, om binnen den tyd van drie weken, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezers eilands aantekening te doen; zullende, na verloop van dien tyd, de vereischte Brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,

I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 20 December 1844.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 28 dezer als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 21 Onzen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op poene als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,

I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Publieke Inschryving.

DE voor het Waaggebouw liggende partyen roodverwhout, van de eilanden Bonaire en Aruba aangebragt, zullen op aanstaanden Maandag, den 23 dezer, verkocht worden, aan den gene, die het hoogst aannemelyke aanbod daarvoor doen zal by beslotene biljetten ter Administratie van Financien, inteleveren op voorzeiden datum, uiterlyk des voormiddags te elf ure; zullende de opgenoemde partyen hout binnen twee maal 24 uren moeten worden in ontvangst genomen, terwyl de betaling daarvan uiterlyk drie maanden na den dag der toekenning zal kunnen plaats hebben, mits daarvoor behoorlyk borg stellende.

Curaçao den 20 December 1844.

De Administrateur van Financien,
J. PH. BOSCH.

De laatst aangekondigde **PUBLIEKE VERKOOPING** ten pakhui- ze van de Heeren M. & H. C. HENRI- QUEZ, wordt uitgesteld tot Maandag, den 23sten dezer.

Den 20 December 1844.

DE Prokureur des Konings, geleid door overwegingen, uit de beschouwing ont- leend der gebeurtenis, die dezer dagen de noodlottige oorzaak is geworden van het rampzalige en beklagenswaardige uiteinde van het huisgezin van Cornelis Rappard, heeft het pligtmag geacht, zyne aandacht meer dan immer te vestigen op de uitvoering en handhaving der wet van den 21 December 1810, wet, waarby, ter voorkoming, zoo veel mogelyk, van ongelukken, het afsteken van vuurwerken op de openbare straten, onder bedreiging van strenge straffen, in het algemeen verboden wordt.

De bedoelde ambtenaar heeft, diengen- volge, het raadzaam geoordeeld, de uit- geduide wets bepaling, door middel van dit geschrift, by wyze van herinnering, onder de aandacht der ingezetenen dezer plaats te brengen, en hun tevens medetedeelen, dat hy de politie nadrukkelyk aangemaand heeft, de krenking der bedoelde wet, voor zoo verre zulks plaats hebbe op de straten in de Willemstad, krachtadiglyk te keer te gaan, en, indien zy verkracht worde op de straten van de overige gedeelten van het stads district, dan eerst met de uiterste gestrengheid, zonder aanzien van per- soon, te handelen, wanneer de afstekers van vuurwerken aldaar, tot het staken van hun wederregtelyk bedryf door dezelve aangemaand, niettemin mogten volharden in hun strafwaardig gedrag.

Curaçao den 20 December 1844.

De ambtenaar voormeld,
Mr. H. W. DE QUARTEL.

K O P Y.

L. S. Van wegens den WelEdelen Achtbaren Heer den Brigadier Generaal John Thomas Layard, Lieutenant Gouverneur & Commandant & Chef in en over het Eiland Curaçao en onderhoorige Districten Bonaire & Aruba, Vice Admiraal en President van alle hoven &c. &c. &c.

Aan alle degenen die dezen zullen zien ofte hooren lezen (salut) doen te weten.

Nademaal Zyn WelEd. Achtb. bedugt is voor ongelukken en serieuze toevallen, welke het afsteken van voetzoekers, vuurpylen en andere soorten van vuurwerken op de publieke straten ten gevolge zoude kunnen hebben.

Zo is 't dat Zyn WelEd. Achtb. renove- rende de publicatie op dato 20 der maand December 1809 ten dezen opzigte gepu- bliceerd, goedgevonden heeft te verbieden, zo als verboden word by dese, het afsteken en werpen van voetzoekers, vuurpylen en andere soorten van vuurwerken op de publieke straten, van Willemstad, de Overzyde, Pietermay en Scharlo;—zullende die genen die contrarie deze mogten koinen te handelen, naar de uiterste strengheid der wetten worden gestraft.

Gegeven onder myn hand en wapen Ze- gel op het Gouvernements huis, binnen het fort Amsterdam op Curaçao den 21 De- cember in den jare onzes Heeren 1810 en van Zyn Majesteits Regering het een en vyftigste jaar.

(was geteekend) **J. T. LAYARD,**
Brig. Generaal en
Lieut. Gouverneur.

Ter ordonnantie van
Zyn WelEd. Achtb.

(was geteekend)
W. PRINCE,
a. ged. Sec. & Griff.

Vertaald door my,
(w. g.) **A. S. DELVALLE,**
Int.

Gepubliceerd binnen het fort Amster- dam, Willemstad, de Overzyde en Pieter May dato ut supra.

(w. g.) **W. PRINCE,**
a. god. Sec. & Griff.

LYST van de ter Koloniale Secretary liggende onafge- haalde brieven, aangebragt sedert de laatst oacht dagen.

- Eugenia Acosta.
- Telemina Agostini.
- Tablo de Caspe.
- J. Blasini.
- Jose Domingo Trigo.
- Dorothea Gabraith.

Curaçao den 20 December 1844.

De Commis, belast met de
post-directie,
C. GORSIRA.

DE ondergeteekende, van wege het hoo- ge bestuur alhier, de noodige toestem- ming en magtiging verkregen hebbende, om eene particuliere Jongens-school op te rigten, ten einde op dezelve de Holland- sche en Fransche talen, het schryven, re- kenen, de aardrykskunde, geschiedenis, het teekenen, en, met behulp van bekwame assistenten, de Engelsche en Spaansche talen te onderwyzen, heeft de eer, by deze ter kennis van het publiek te brengen, dat hy voornemens is, boven omschrevene School, den 13den January aanstaande, aan de overzyde der haven, achter de R. C. kerk, in een daartoe zeer geschikt lo- caal te openen. Ouders of voogden, die genegen mogten zyn, hunnen zonen of pu- pillen bovengemeld onderwys voor een matig en naar ovenredigheid gesteld school- geld te laten genieten, worden verzocht, zich hiertoe te vervoegen by den onderge- teekende, die van zynen kant niets onbe- proefd zal laten, het te geven onderrigt op eene doelmatige en grondige wyze aan zyne leerlingen mede te deelen.

B. H. J. HUYKE.

Curaçao, den 19 December 1844.

OVERLEDEN verleden Dingsdag, den 17 dezer, te 11 ure 'snachts, in den ouder- dom van 72 jaren, de Heer **BARTHOLO- MEUS HENDRIK KEGEL**, practise- rende geneesheer in deze kolonie.

C U R A Ç A O.

SCHYNGESTALTEN DER MAAN,
DECEMBER 1844.

- L. K. Maandag den 2 te 9 u. 30 m. 'savonds.
- N. M. Maandag den 9 te 3 u. 35 m. 'snamiddags.
- E. K. Maandag den 16 te 10 u. 44 m. 'svoornidd.
- V. M. Dingsdag den 24 te 2 u. 51 m. 'snamiddags.

Gisteren met de aankomst alhier van de schoener **GENERAAL BORRAS**, van Sava- nilla laatst van Coro, is de tyding ontvan- gen, dat de venezolaansche schoener **ROSE ANN**, kapitein C. SOULETTE, komende van Savanilla, met eene lading mais voor deze haven, zulk eene zware lek gekregen had, dat men genoodzaakt was het vaar- tuig te Casicurie, aan de kust van Vene- zuela, op strand te zetten. De Heer **JAN HAAJEN**, wien deze lading toebehoort, is gisteren naar Casicurie vertrokken om te gaan zien of er iets van het vaartuig en de lading te redden is.

In den loop der week is alhier een vaar- tuig van Sto. Domingo aangekomen, by welke gelegenheid brieven ontvangen zyn, waarin vermeld wordt, dat aan de grenzen van de provincie Azua, een gevecht heeft plaats gehad tusschen de haytiaansche en dominicaansche troepen. Uit eenen brief van Sto. Domingo, gedagteekend den 14 dezer, ontleenen wy de volgende byzon- derheden van dit gevecht.

De dominicaansche Generaal Bois St. Cyr lag aan de grenzen te la Mata, en tus- schen la Mata en Caoba, in el Puerto, cono zeer voordeelige stelling op eenen berg, lag eene haytiaansche krygsmagt, welke eenige kleine plaatsen aan de grenzen bezet hield. Het dominicaansche gouvernement liet hen aldaar ongemoeid, ofschoon die plaatsen aan de dominicaansche republiek behoorden; maar er ontstond twist tus- schen de Haytianen en Dominicanen al- daar, en Gen. St. Cyr maakte gebruik van eene gunstige gelegenheid en viel de Haytia- nen onverhoeds op het lyf, die geheel ver- slagen en verstrooid werden, met zulk een gevolg, dat de stelling ingenomen en al hunne krygsbehoeften, benevens drie hon- derd geweren van de vlugtende Haytianen, buit gemaakt werden. Generaal St. Cyr had het verlies te betreuren van twee ver- dienstelyke officieren, die in den aanval sneuvelden, en van eenige manschappen. Het bezit van deze stelling is van groot belang voor de Dominicanen, door dien de grenzen daardoor beter verdedigd kunnen worden. Het verlies der Haytianen wordt niet opgegeven.

De afscheiding van Juarico van Port Republicain wordt niet bevestigd; dat is; er wordt niets van gemeld, en had het

inderdaad plaats gehad, dan zou men by deze gelegenheid iets naders van vernomen hebben.

De *Boston Advertiser* van den 6 November bevat eenige byzonderheden van den zwaren orkaan, welke op den 4 en 5 October te Havana gewoed heeft. Uit deze byzonderheden blykt het, dat dezelve de zwaarste was, welke men ooit op het eiland Cuba ondervonden heeft, en dat dezelve dien van 1821 zoo wel in hevigheid als in langdurigheid verre overtreft. De Matanzas, St. Jago, Puerte Principe en andere plaatsen hebben ook denzelyven hevige ondervonden. De orkaan ging vergezeld van zeer zware stortregens, en het geregend water bevatte in zich de Hydro-chlorate van soda en al de bestanddeelen van het zeewater, zoo dat het water in al de regenbakken ondrinkbaar geworden was.

BATAVIA. De regen-mousson heeft in vele gedeelten van Java, door overstromingen veel schade aangerigt, meer dan in vroegere jaren in dit seizoen gewoonlyk plaats heeft gehad.

PARYS. Door byna geheel Frankryk wordt over de aanhoudende en zware regens geklaagd, die aan de veldgewassen geene geringe schade toebrengen. De twee natte zomers, welke wy in dit jaar en in het vorige beleven, hebben tot eenige vergelykingen der weersgesteldheid te Parys aanleiding gegeven. Men telt er in het jaar, door elkander genomen, 57 dagen warmte (*chaleur*), terwyl er 58 voorkomen, waarop het vriest of sneeuwt, 180 waarop het mistig is en 140 waarop het regent.— Deze onaangename gesteldheid van den dampkring schynt sedert eenige jaren in de hoofdstad nog te verergeren.

PARYS. Men weet dat er sedert eenigen tyd zeer geklaagd wordt over de schandelyke vervalsching van byna alle koopwaren in Parys.— Een der dagbladen steekt thans, by wyze van verheerlyking van den vooruitgang in de nyverheid, op de volgende wyze den draak hiermede.

“O Parys! gelukkige en wondervolle stad.— *Urbs felix et portentosa*,— benydenswaardige stad, want de melk en de wyn vloeijen er in de goten uwer straten, en ieder morgen ziet zich vernieuwen wat de toovergodinnen immer weelderigst hebben kunnen uitdenken. Dank den dienaaren en politie-commissarissen der stad, stad vol van wonderen, want uwe ingezetenen hebben allen de gaaf, om dezelve te bewerken. De kruideniers veranderen het styfjel in peper, en gruis-zand in zout,— de wynkoopers veranderen het water in wyn, en de melkboerinetjes veranderen hetzelfde in melk en room. O! Paryzenaars giet uwe melk toch door de zeef, want er willen wel eens kikkertjes in zitten.— Er zyn geene wonderen, welke de nyvere ingezetenen dezer stad niet weten uit te rigten.— Uit vier pond meel bakken de bakkers drie brooden, van twee pond ieder; een ander zaait, bouwt en oogst kool en verkoopt u tabak.— Maar welk een leven daar ginds in dat huis? Waarom slaat die man de vensters in van een ander. Hy is de mededinger van den ander, dat is te zeggen, ook hy is tabaks-verkooper; zyn tabak (*te weten de snuif*) maakt hy met gestampt glas, en daar hy den loop heeft, wil men er geen anderen meer koopen. Gelukkig is een zyner burenen, die zyn tabak van eikenschors en rattenkruid maakt, zyn schandelyk bedrog aan den politie commissaris van zyne wyk gaan aangeven.”

— De *Revue de Paris* berigt, dat de beroemde reizigster en zonderlinge vrouw, *Lady Stanhope*, wier dood vóór 3 of 4 jaren in Syrie aangekondigd was, waarschy-

lyk zelve de mare van haren dood heeft laten uitstrooijen, om des te gemakkelijker hare reizen te kunnen voortzetten; want dat zy zeer zeker zelve zich thans in den omtrek van Parys bevindt, waar zy zich vertoont van een groot getal dienstmaagden omringd, doch die allen even als zy gekleed zyn en digte sluijers voorhebben, zoodat men haar niet kan onderscheiden; men weet echter dat zy eene Engelsche van oorsprong is en *Stanhope* heet.

— Men leest in den *Constitutionnel* het volgende aardige voorval. Zeker mevrouw *H. F.*, welke, als beschuldigd van frauduleus bankroet, door de Pruisische overheid gereclameerd was, werd onlangs onder opzigt van een gendarme langs den spoorweg van Valenciennes naar Quievrain gebragt. Deze dame, met haren leidsman in een waggon alleen zynde, hood hem goud en bankbiljetten aan, zonder hem nogtans te kunnen bewegen, hare ontkoming te begunstigen. Jong en schoon zynde, bood zy hem zelfs haar hart aan, doch met hetzelfde ongelukkig gevolg.— “Gy zyt geen regte Franschman,” riep zy nu uit; doch de gendarme, hoewel zyn karakter als goed Franschman verdedigende, toonde bovenal, dat hy een regte gendarme was, en de moderne *Joseph* bewaarde zyne deugd, zonder er zyn kleed by in te schieten.— Toen hy echter zyn gevangene aan de Belgische gendarmerie overgaf, meende hy zyne confraters te moeten waarschuwen.— “Wees gerust,” antwoordden deze, volgens hun onveranderlyk gebruik. Twee dagen later werden de Fransche autoriteiten door de Belgische uitgenoodigd, om onderzoek te doen naar mevrouw *H. F.*, in den nacht van 28 op 29 Juny uit het huis van arrest te Quievrain ontsnapt.

De te Parys zoo beroemd geworden dans Polka is een Boheemsche dans van nieuwe uitvinding. Een boeren-meisje, dat in de stad Elbekosteletz, drie uren van Praag, by eenen burger diende, danste eens des Zondags tot tydverdrijf en neuriede daarby eene passende melodie. De toenmalige onderwyzer, *Joseph Neruda*, had het dansen gezien en componeerde nu voor hetzelfde eene meer geregelde muzyk, naar welke het in de stad Elbekosteletz voor het eerst openlyk gedanst werd. Eerst toen vervolgens de nieuwe dans naar het naburige Praag overkwam, ontving hy den naam van Polka. Onder dezen ging hy naar Parys, kreeg er zyne beroemdheid en verspreidde zich nu naar Londen, naar Nieuw York en alle andere steden van aanzien aan deze en aan gene zyde van den Oceaan. Het meisje, dat den wereldberoemden dans het eerst gedanst heeft en wel verdiende, dat alle dansmeesters en dansluchtigen voor haar eene intekening openden, woont thans te Konetop, waar zy op het Boheemsche landgoed Brandeis gehuwd is.

De *Morning-Herald* deelt den staat mede van de zeemagt der Vereenigde Staten en van Rusland. De scheepsmagt der Vereenigde Staten telt 11 linesschepen, waarvan 4 nog op stapel en 2 welke gesloopt moeten worden, of geheel vernieuwd om weder dienst te kunnen doen; 15 fregatten, waarvan 3 op stapel en 1 buiten dienst; 17 corvetten van verschillend charter en 6 in aanbouw, 8 brikken, 8 schoeners, 5 stoom- en 3 transportschepen.

De Russische zeemagt bestaat uit 50 linesschepen, waarvan 7 van 100 stukken en daarboven, 23 van 80 à 100, en 20 van 70 à 80 stukken. (7 dezer schepen zyn in aanbouw) 25 fregatten, waarvan 4 van 60, en 21 van 36 à 50 st. 36 stoomschepen van verschillend charter, en een 40tal lichtere schepen.

De *Morning-Herald* vergelykt vervolgens het aantal koopvaarders en matrozen der 4 groote zeemogendheden, Engeland, Frankryk, Rusland en de Vereenigde Staten. Engeland heeft 27000 schepen, te zamen 3 millioen tonnen (alle schepen boven 30 tonnen last), bemand met 220,000 zeelieden, de matrozen der koninklyke marine medegerekend. De kustvaart en visschery bezigen daarenboven nog 150,000 man, te zamen 370,000 man. Frankryk heeft naauwelyks 5000 schepen boven de 30 tonnen last, en destelfs zeelieden, de matrozen van den staat, de visschers en de kustvaarders er onder begrepen, bedragen niet meer dan 90,000 man.

De tonnenlast der schepen van de Vereenigde Staten is 2,000,000 tonnen, de helft voor zeeschepen; en de helft voor schepen op de binnenwateren. Het personeel dezer schepen bedraagt slechts 90,000 man, waaronder 25,000 Engelsche onderdanen. Rusland heeft eigenlyk gezegd geene handels-marine; dezelve telt in het geheel 10,000 matrozen; de oorlogs-marine bezigt er omstreeks 51,000. Uit deze vergelyking en uit de vroeger medegedeelde Staten, besluit de *Morning-Herald*, dat de Engelsche zeemagt alleen zoo sterk is, als de vereenigde scheepsmagt van Frankryk, Rusland en de Vereenigde Staten.

LONDEN. Aan het Dagblad *the Sun* ontleenen wy het volgende artikel:

“De langs den Great-Western-spoorweg, van Paddington naar Slough, daar gestelde Electro magnetische telegraaf is thans geheel voltooid. De Heeren *Weathstone* en *Cooke*, aan welke wy deze toepassing van het electro-magnetismus verschuldigd zyn, hebben hunne telegraaf zeer weten te vereenvouligen, zoo dat een ieder, die zich door een onderzoek van eenige minuten, eenigzins met den toestel heeft bekend gemaakt, zyne berigten daarmede kan overmaken, of ontvangen.

“De telegraaf is zaamgesteld uit palen, die op eenige afstand van elkander geplaatst, langs den yzeren weg in den grond zyn gesteld. Deze palen zyn omstreeks de negen voet hoog en dragen koperdraden, die tot leiders dienen; deze zyn genoegzaam geïsoleerd, om niets van de electriciteit te doen verloren gaan; aan ieder der uiteinden van de telegrafische linie, aan de beide stations van Slough en van Paddington, zyn een paar kleine toestellen, die tot het overmaken der teekenen dienen. Deze toestellen bestaan uit eenen klok, waarvan het gelui verwittigt, dat er een berigt wordt afgezonden, voorts uit een wyzerplaat, met de letters van het alphabet, de cyferteekenen, eenige andere teekenen van overeenkomst, en van een drukpersje, tot het drukken der berigten, welk persje alsmede door de electro-magnetische kracht in beweging wordt gebragt. De teekenen, die het berigt uitmaken, worden voorts op de volgende wyze overgemaakt. Regtstandig hangen er magnetische naalden boven eenen over de plaat loopenden beweegbaren wyzer, en achter de plaat is eene andere magnetische naald, waarvan het rustpunt zich op denzelfden as bevindt, zoodat de beide naalden dezelfde beweging volgen. De beweging van de magnetische naald wordt door rustpunten geregeld, zoodat de electriche vloeistof overjaagd wordende door een der punten, die de naalden omgeven, als het ware, op het eigen oogenblik aan het einde van het station, een teeken daarvan geeft. Daar rigt zich alsdan de magnetische naald naar het punt, van waar de electriciteit uitgaat, en dit punt correspondeert met de verlangde letter of het benodigd teeken.”

In den *Quotidienne* leest men als volgt :
 Zie hier eene zaak, welke nagenoeg als die van Otaheite begint. Men weet, dat in de lente van jl. jaar drie fransche kantoren op de westkust van Afrika zyn gevestigd geworden. Een dezer kantoren is aan de monding van den stroom Gabon, in de bogt van Guinea, gelegen. Het wordt verdedigd door eene vierkante schans, omringd door eene gracht met borstweringen en palisaden en gewapend met vier stukken geschut. Het garnizoen bestaat uit vyf kanoniers, vyftien soldaten met een sergeant, vyf matrozen en vier Lapotten of Senegalsche negers. Zoo wel in een handels als in een krygskundig opzigt is het eene by uitnemendheid goede stelling.

Omstreeks het einde der maand Maart 1843 is tusschen den Koning des lands en den gouverneur van Senegal een traktaat gesloten, krachtens hetwelk de volle en algeheele souvereiniteit van den Gabon aan Frankryk is afgestaan. De verrigtingen der installatie zyn eerst in de maand Maart begonnen.

Maar reeds den 8sten April had de koning Gloss, met honderd negen der notabelsten zyner onderdanen tegen de conventie geprotesteerd. Zy beweerden dat hunne onderteekeningen by verrassing waren verkregen; dat zy gedacht hadden slechts een vriendschappelyken brief aan Koning Lodewyk Philips te onderteekenen; dat inderdaad het traktaat in het paleis van den Koning en niet aan boord van den kotter, de *Eperlan*, onderteekend is, zoo als dit in de akte gezegd wordt, en tydens de afwezigheid van den kapitein Daurican, kapitein van de *Eperlan*, wiens onderteekening echter aan den voet der akte gevonden wordt.

Dit inderdaad merkwaardige stuk, waarvan wy de ontdekking verschuldigd zyn aan het dagblad *la Democratie pacifique*, bevat de volgende zinsneden:

“Wy weten niet, of de soevereinen van Europa een zoodanig regt hebben (het regt om hun grondgebied onder de bescherming van vreemden te laten overgaan); maar by ons, is zulk eene zaak onaannemelyk. Als wy eene gewigtige zaak te behandelen hebben, is het gebruik, de geheele natie te verzamelen, en geenerlei besluit wordt genomen, indien het niet schier de algemeene goedkeuring wegdraagt. Dit heeft in het onderhavige geval niet plaats gehad. Toko, onze minister van binnenlandsche zaken, zonder wiens tegenwoordigheid en toestemming geenerlei soortgelyke handeling kan geldende zyn, heeft van die omstandigheid niets geweten, voor des anderen daags, *niet tegenstaande hy in de stad was, enz.*”

Ziedaar, meenen wy, een certificaat van oorsprong, in goeden regel en vorm. Niemand, voorzeker, zal aan den goeden Koning Gloss, deze grap willen te last leggen, die ongetwyfeld aan den een of ander plaatselyken Pritchard te wyten is.

Men heeft gezien, dat de kommandant zich volstrekt niet om het protest heeft bekreund; maar de onderteekenaars hebben niet meer noch minder dan de Koningin Pomare, hunne diplomatieke oorkonde aan de Koningin Victoria toegezonden, met de bede, hen tegen de Franschen wel te willen beschermen.

De oorkonde is inderdaad in Engeland aangenomen, want in de zitting van het huis der gemeenten, van den 7 Augustus, heeft lord Ebrington er zich van bediend, om aan Sir Robert Peel ophelderingen te vragen. De eerste minister heeft geantwoord dat, vermits Engeland nimmer enig regt op den Gabon gehad heeft, Frankryk geenerlei soort van usurpatie heeft begaan; zoo verre was dit goed, maar hy heeft er bygevoegd: dat Frankryk geen traktaat heeft gesloten, by uitsluiting ten voordeele van deszelfs handel; hetwelk vermoedelyk zal moeten beteekenen, dat de Fransche kooplieden niet in het land van den Gabon kunnen ontvangen worden, dan op den voet van volkomene gelykheid met de handelschepen van andere natien.

In het *Memorial Bordelais* leest men het volgende:

“Men zal zich ongetwyfeld de zaak herinneren, die in haren oorsprong van alle zyden des lands, in de Kamers en in de bladen, zulke hevige en billyke reclamatiën deed ontstaan tegen den bevelhebber van de Engelsche oorlogskorvet *Rose*, welke het schip *Marabout*, van Nantes, toen van Bahia vertrokken, prys maakte, onder voorwendsel dat dit schip tot den slavenhandel gebruikt werd.

“De *Marabout* werd te Cayenne opgebracht, en de kapitein en twee matrozen (de overige ekwipaasje was, strydig met de tractaten, den 30sten November 1831 en 22 Maart 1833 tusschen Engeland en Frankryk gesloten, aan boord der korvet gebleven) werden door den Heer J. Compton, officier der Britsche zeemagt, aan de autoriteiten van Cayenne overgeleverd.

“Eene criminele instructie werd tegen hen ingesteld, maar het koninklyk hof, kamer van beschuldiging, verklaarde, by deszelfs arrest van den 2den December 1841, dat het feit van handel niet bestond en dat er geene reden tot verdenking aanwezig was; dat dien ten gevolge de *Marabout* onwettelyk aangehouden en genomen was.

“Ten gevolge dezer beslissing, en overeenkomstig art. 8 van het voormelde traktaat van 22 Maart 1833, diende de kapitein van den *Marabout*, by de regtbank van eerste instantie te Cayenne, eenen eisch tot schadevergoeding in tegen den Heer Christie, bevelhebber der korvet *Rose*.

“Het bedrag van dezen eisch beliep 274,863 fr. 56 ct., de gagie der ekwipaasje en de onkosten daarin niet begrepen.

“De regtbank, na den eisch geverifieerd en de talryke stukken ten processe aanwezig nagezien te hebben, heeft den 28sten December 1841 by verstek een vonnis uitgesproken, waarbij dezelve, het cyfer der reclamatiën, behoudens reserve aan den kapitein van den *Marabout* toegestaan, met 21,579 fr. 72 cs. reducerende, den kommandant van het oorlogsvaartuig *Rose* veroordeelde aan den kapitein of de reeders van den *Marabout* uit te betalen de som van 253,283 fr. 84 cs. en daarenboven de gagie der ekwipaasje en de onkosten.

“Het Engelsch gouvernement heeft zich tegen dit vonnis verzet.

“Sedert waren de zaken in dienzelfden toestand gebleven, en ongetwyfeld was eene minnelyke schikking voorgesteld en werd daarover door de diplomatie onderhandeld; maar men is het wegens het cyfer der schadevergoeding niet eens kunnen worden, want een Engelsch oorlogschip de *Electra*, is den 10 Juny te Cayenne aangekomen, aan boord hebbende den Heer Compton en een Engelsch regtsgeleerde, door zyn gouvernement belast aan de zaak gevolg te geven. De contradictoire debatten zullen dus voor de regtbanken van Cayenne gevoerd worden.

De moeilijkheden, welke sedert eenigen tyd tusschen een lid van de regtbank en de orde der advocaten te Parys zyn ontstaan, houden voortdurend de algemeene belangstelling gaande, en teregt, want de eer van een der onafhankelyke lichamen staat op het spel.—Zie hier een staaltje van hetgeen, in dergelyke omstandigheden, eene mannelyke en bezadigde handelwyze vermag:

Onder de regering van Hendrik IV, 13 Mei 1602, gaf het parlement, in vereenigde kamers, een arrest, waarbij bepaald werd, dat de advocaten zouden verpligt zyn, om aan den voet hunner schrifturen, een bewys van ontvangst hunner honoraira te plaatsen,

terwyl zy verder een certificaat moesten afgeven van hetgeen zy voor hunne pleidooijen ontvangen hadden. De advocaten meenden dat de stand hunner betrekking hierdoor werd beleedigd; zy beweerden, dat men hen alsdan gelyk stelde met werklieden, arbeidende tegen vast loon; dat hun arbeid geen waardeering van anderen toeliet, enz. in het kort, zy weigerden om dit bevel na te komen. Het parlement gaf toen een tweede arrest, bevelende aan de advocaten, die zich niet naar den last wilden schikken en verder pleiten, om hiervan eene verklaring ter griffie te komen afleggen, waarna het hun niet langer zou geoorloofd wezen, hunne bediening uit te oefenen. Den volgenden dag na de openbaarmaking van dit arrest, vereenigden zich al de advocaten, en trokken toen twee aan twee, volgens de orde hunner inschryvings, meer dan drie honderd in getal, naar de griffie, om er de verklaring af te leggen, dat zy niet langer hunne betrekking wilden waarnemen. Geheel Frankryk juichte die handelwyze toe, slechts de ongelukkigen, zy die zich eensklaps van hunne moedige verdedigers beroofd zagen, betreurden hun verlies. En de koning, die zich in Pointon ophield? Ook hy vernam, welke moeilijkheden er tusschen het parlement en de orde waren gerezen; ook hy juichte die mannelyke handelwyze luide toe; ook hy erkende dat geen lichaam op meer onderscheiding aanspraak heeft; en de acten werden ingetrokken, de advocaten in hunne betrekkingen hersteld, het regt en de onschuld met denzelfden yver verdedigd als te voren, en die het goed betalen kon, gaf voor de verdediging zyner eer of goed regt, niet te veel.

Het dagblad *le Rhône* deelt het volgende, uit Verdun gedagteekende, verschrikkelijke voorval mede:

“Sedert geruimen tyd was de pacht-hoër “de Roode Ster” het tooneel van talryke twisten in de familie des pachters geweest, die zelfs zoo hoog gelooopen waren, dat de politie zich genoodzaakt vond tusschen beiden te treden. Op den avond van 30 Juny was de eene zoon des pachters Baudin later dan gewoonlyk te huis gekomen, zoodat de vader reden meende te hebben hem hierover te onderhouden. De ongelukkige zoon hoorde de vaderlyke verwytingen stilzwygend aan, maar omstreeks 2 ure des nachts, toen allen in diepen slaap lagen, wapende hy zich met eene byl, besteeg het bovenste gedeelte der woning, waar zyne broeders sliepen, en bragt hun verschrikkelijke slagen met het moordtuig toe, ten gevolge waarvan zy dood op de plaats bleven. Van daar begaf hy zich naar de slaapkamer zyner ouders, welke deur hy gesloten vond; deze hieuw hy met zyne byl aan stukken en weinige oogenblikken daarna bezweken de beide arme ouders onder de verwoede en dolzinnige slagen des moordenaars. Daarop spoedde de booswicht zich naar buiten en stortte zich in den naburigen vloed, waar zyn hoofd en ligchaam tegen de vooruit springende klippen verbryzeld werd.—Zoo vonden den volgenden dag eenige visschers zyn lyk. In een der vestzakken van den moordenaar vond men een briefje, waarin hy verklaarde, dat hy dezen vyf-dubbelden moord begaan had, dewyl zyne ouders zyne beide broeders boven hem hadden voorgetrokken.

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkerij van A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wv., in de Willemstad, Breede Straat, Huis No. 79.